

forbindelse med den samtidig gennemførte nedsættelse af tillægget til fortjenesten efter lovens § 2, nr. 13, fra 100 pct. til $66 \frac{2}{3}$ pct., at den reelle beskatningsprocent fra indkomståret 1972 forhøjes fra 60 til $66 \frac{2}{3}$, beregnet i forhold til fortjenesten, således som denne er opgjort i den hidtidige formulering af lovens § 7 A.

Samtidig er de i forvejen komplicerede *regler om opgørelse af den skattepligtige fortjeneste* ændret, således at den særlige indkomstskat ved større ejendomssalg som regel vil blive skærpet yderligere. En ved loven foretaget nedsættelse af det skattefrie, faste tillæg til anskaffessummen fra 40 pct. til 30 pct. vil isoleret betragtet medføre en forhøjelse af det beregnede skattebeløb med $6 \frac{2}{3}$ pct. af anskaffessummen (eventuelt ejendomsværdien). Samtidig foretages der imidlertid en forhøjelse, der reelt udgør ca. 25 pct., af det fradrag, der foretages i de fortjenester på de her omhandlede faste ejendomme, der i alt for skatteyderen er opgjort for et indkomstår. Da dette fradrag er maksimeret, og da skatteyderen under visse betingelser kan vælge at fradrage maksimumsbeløbet, selv om størrelsen af ejendommens anskaffelsespris ikke ville berettige dette, er den samlede virkning af disse bestemmelser relativt hårdst for de store ejendomshandler.

Under lovforslagets I. behandling i folketinget blev det mødt med tilslutning fra regeringspartiernes ordførere. *Grünbaum* (S) mente, at man for at komme skattespekulationen til livs måtte forhøje skattesatsen til 50. De foreslåede ændringer vedrørende faste ejendomes anskaffelsespriser og vedrørende fradragene for fast ejendom var efter hans mening for gunstige for skatteyderen. *Ømann* (SF) fandt, at lovforslaget var uden særlig betydning, så længe det meste af parcelhusomsætningen blev holdt uden for loven. Her var der store muligheder for virkelige forbedringer af loven. *Sigsgaard* (VS) erindrede om, at hans parti tidligere havde foreslået satsen forhøjet til 50 pct. Når man så på de samlede virkninger af lovforslaget, var den foreslåede skærpelse alt for beskeden. Også han mente, at lovens regler om parcelhuse måtte ændres. Med deres nuværende indhold var de inflations-skabende. *Hanne Reintoft* (DK) var ikke utilfreds med, at satsen for særlig indkomstskat forhøjedes, men hele loven burde ophæves, da grundlaget for den efter hendes mening var forsvundet sammen med skattefradragetsreglen.

Under udvalgsbehandlingen stillede socialdemokratiets og